

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

δρῶθη τὸ 1935—Περίοδος Γ'.
Ἀριθμὸς φύλλου 340/72

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ἐνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ.	» 200
γελ. Ὀργανώσεων	
Ἰδιωτῶν ἐσωτ. ἐτησ.	» 50
» ἐξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Ἑμβλήματα, ἀλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	
Ἡγουμενίτσαν	

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΟΣ

Εἴπομεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας ὅτι σπουδαιότητα θὰ ἦ ὁ—κοὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι— ἡ συμβολὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν μορφωτικὴν προσπάθειαν τοῦ λαοῦ. Κοὶ ἐτοίμαμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐξωσχολικῶς εἶναι μετρία.

Οἱ ἱατροὶ θὰ ἠδύνατο καὶ αὐτοὶ νὰ συμβάλλουν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνυψώσεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Δυστυχῶς καὶ οὗτοι, ὅπως καὶ οἱ Δικηγόροι, βέβαιον τὴν κοινωνίαν μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ πέραν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγελματῆος τὸν δὲν ἀσχολοῦνται εἰς τίποτε παραπάνω. Τὸ ἀντίθετον εἶναι κατὰ τὸ σπάνιον.

Οὗτος ὁ τύπος ἔχει ἀποκλειστὶκὸν σκοπὸν τὴν διαφώτισιν, τὸν ἐλεγχον, τὴν κριτικὴν τὴν χειραφέτησιν, τὴν καθοδήγησιν, τὴν ἠθικὴν ἀνάπλασιν, τὴν πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαοῦ. Εἶναι σπουδαῖος συντελεστὴς τῆς μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγίσεως τοῦ λαοῦ. Χαράσσει γραμμὰς καὶ δίνει κατευθύνσεις ὡς πρὸς τὰ Πολιτικά καὶ κοινωνικά προβλήματα.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁμως ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς καὶ ν' ἀνταποκριθῇ ὁ τύπος εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν του, χρειάζεται ἥθος, γνώσις τῶν προβλημάτων, ἀμεροληψία καὶ ἀντικειμενικότης, θέλησις καὶ ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἰδέαν ἐξυπηρετήσεως τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, ἀνεξαρτησία σκέψεως καὶ συνειδήσεως, θυσία καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος εἰς τὸν βωμὸν τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Δυστυχῶς ὁ Τύπος, ἀπολαύων Συνταγματικῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῆς Τετάρτης ἐξουσίας τοῦ Ἐθνους, πὸν ἐκπροσωπεῖ, ἔχει παρεκκλίνῃ σήμερον καὶ πάντοτε τοῦ ἀληθοῦς προσορισμοῦ. Λειτουργεῖ ὡς ἐπαγγελματῆς καὶ οἱ ἀσχοῦντες τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν κατὰ κανὸν νὰ καταχωροῦνται τῆς τεραστίας δυνάμεως πὸν διαθέτουν. Καὶ οὕτω ἔχει ξεπέσει εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, διότι κατὰ τὸ πλεῖστον διαστρεβλῶναι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἄλλοτε τὴν ἀποσιωπᾶ καὶ τὴν καλύπτει διὰ βλάπτεται τὸ ἐπαγγελματικὸν συμφέρον. Σπανίως διαθέτει ἐλευθερίαν συνειδήσεως. Συνήθως, χάριν τοῦ ἐπαγγελ-

ματικοῦ συμφέροντος, προσκολλάται εἰς τὰ Πολιτικά Κόμματα καὶ τότε τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐμφανίζει ἀναλόγως τῶν συμφερόντων τοῦ Κομματικοῦ συμφέροντος τοῦ συγκροτήματος πὸν ἀνέκει. Παύει οὕτω νὰ εἶναι καθοδηγητὴς καὶ διεγερτικὸς τῶν αἰσθημάτων τῆς κοινῆς γνώμης. Παύει νὰ εἶναι ὁ διαφωτιστὴς καὶ καθοδηγητὴς τῆς κοινωνίας καὶ ἀπομακρύνεται τοῦ ὅλου, πὸν ἔχει ἀναλάβῃ ἐναντὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ ὅλος τοῦ εἶναι εὐγενὴς καὶ ἡ ἀποστολὴ του ἰερά. Εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ ἐν τῇ πράξει ὑπολείπεται τῆς ἀποστολῆς του. Διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἀληθινὸν προορισμὸν του πρέπει οἱ διακονοῦντες τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν νὰ εἶναι ἠθικῶς ἀφθαρτοί, εὐσυνειδήτοι καὶ ἀφοσιωμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν ἰδέαν ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ. Τέτοιοι δημοσιογράφοι ὑπάρχουν πολλοί. Κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως δὲν ἐπιτιγχάνουν εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν, διότι δὲν ἐνισχύονται ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Δημοσιογράφοις πὸν ἐπιδιώκει τὴν ἐξυπρέτησιν τῆς ἀποστολῆς του διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ προσπαθεῖ ν' ἀνατρίψῃ τὴν ἀλήθειαν, θὰ δημιουργήσῃ πολλοὺς ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι θ' ἀντιδράσωσι εἰς τὰς προσπάθειάς του καὶ θὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἐξόντωσίν του. Ἀναγκάζονται καὶ αὐτοὶ νὰ κάμουν ἀβάρητα εἰς τὰς πεποιθήσεις τῶν καὶ νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὰ πράγματα, προσγειούμενοι, διότι ἄλλως κινδυνεύουν νὰ γονατίσωσι οἰκονομικῶς. Καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, δυστυχῶς, δὲν ἀντιλαμβάνεται πόσον μεγάλο εἶναι τὸ συμφέρον τῆς νὰ ἔλθῃ συμπαραστάτης εἰς τὸν ἀληθινὸν δημοσιογράφον. Δὲν πρέπει νὰ εἰμεθα ὁμως ἀδικοί, πρὸς κανένα. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀννευ περιορισμῶν ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος εἶναι ἀναφαίρετον εἰς κάθε Ἑλληνα πολίτην. Καὶ δὲν ζητῆται παρ' οὐδενὸς οὐδὲν προσὸν ἠθικὸν ἢ πνευματικόν. Ἔτσι εἰς τὸν στίβον τῆς δημοσιογραφίας κατέρχονται ὅσοι δραματίζονται καὶ καταστῶσι ἀληθεῖς μύσαι τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἐπαγγέλματος καὶ κοσμοῦνται δι' ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ πάσης φύσεως καιροσκόποι καὶ συμφεροντολόγοι, ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ἀλλήν ἐρ-

γασίαν, οἱ ὁποῖοι, καταφεύγοντες εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, μεταβάλλονται εἰς ἐκβιαστές, διὰ νὰ κερδίσουν χρήματα καὶ ὑπονομεύουν καὶ κηλιδώνουν τὸ ὑψηλὸν τοῦτο λειτουργήμα. Ἡ ἀσυνδοσία αὐτὴ καὶ ἡ παρεχόμενη ἐλευθερία ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἀποβαίνει ἐπὶ ζημίαν τῆς κοινωνίας, τοῦ Κράτους τοῦ ἔθνους. Παρακολοῦθοντες καὶ συγκρίνοντες τοὺς ἀγῶνας τῶν διαφόρων ἐφημερίδων, θὰ σχηματίσῃ τις ἀμέσως τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν ἀσχεῖ ἐξουσίαν, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς μορφήν, ἀλλὰ ἐμπορίαν καταστρεπτικὴν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁλόκληρης. Καὶ ὅπως εἶναι γνωστὸν διὰ δάσκαλος ἀκατάριτος, νογελῆς καὶ ἀδιὰφορος δὲν μπορεῖ νὰ μάθῃ γράμματα στὰ παιδιά. Ἔτσι καὶ ὁ τύπος δὲν μπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἀληθινὸν προορισμὸν του, ὅταν ἀσχεῖται ἀποκλειστικῶς ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἐκλείπει ἢ συνειδήσεως τῆς ὑψηλότητος καὶ εὐγενεστέρως ἀποστολῆς του. Καὶ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ φαινόμενον πὸν παρουσιάζει ὁ τύπος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δι' αὐτὸ βαδίζομεν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον...

Ι. Κ. Ο.

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ

Β'.
Ἐγράψαμε γενικότητες γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ξενητευμένων μας διὰ τὸν τόπον μας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐξ ἀφορμῆς δύο ἐπιστολῶν πὸν μὲς ἔστειλαν δύο Φοινικῶδες.
Ὁ πρῶτος ἔστειλε μακροσκελεστέρην ἐπιστολὴν πὸν δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ διότι ὁ χώρος μας εἶναι πολὺ μικρὸς. Ἐκθέτων τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν ὅσων ἐγράψαμε διὰ τὰ ἐλαττώματά μας, ὡς λαοῦ, διατείνεται καὶ ὑποστηρίζει ὅτι καὶ μὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐλαττώματά μας, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι περιφέρειαι ἔχουν τὰ ἴδια καὶ περισσώτερα ἀκόμη ἐλαττώματα. Γίνονται, γράφει, παντοῦ ἐγκλήματα, συμπλοκαὶ μεταξὺ κατοίκων ὁμῶν Κοινοτήτων διὰ συνοριακὰς διαφορὰς, φόνου συγκρούσεις διὰ τὸ νερό, σὸν τόπον μας ὁμως συμβαίνουν αὐτὰ εἰς ὁλιγώτερον ποσοστὸν. Καὶ φέρει ὡς παράδειγμα τὴν διαφοράν τοῦ Γηρομερίου μὲ τὸ Φοινίκι.

Ὁ ἐπιστολογράφος μας εἶναι ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ περιβάλλον πὸν ἔζησε καὶ ἐμεγάλωσε. Φέρει ὡς παράδειγμα τὸ Γηρομερί καὶ Φοινίκι, πὸν εἶναι τὰ πὸν πολιτισμ-

Ὑστερα ἀπὸ ἓνα χρόνον ἐπιστεφθήκαμε ἐκ νέου τὴν Πάργα καὶ τὸ Φανάρι. Ἱστορικὴ εἶναι ἡ Πάργα. Αἰματοβαμμένη καὶ ἡ περιοχή Φαναρίου. Ἐναντὶ τῶν κατοίκων τοῦ Φαναρίου ἐξέπασεν ὁλόκληρος ὁ φανατισμὸς τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τὴν κατοχὴν. Δὲν ἔμεινε τίποτε ὄρθιον. Κατεριπώθηκαν τὰ χωριά. Ἐκατοντάδες ἐξετελέσθησαν. Δεκάδες νεανίδων ἀπήχθησαν βιασῶς εἰς τὰ χαρμεῖα τῶν Μουσουλμάνων καὶ ἐξισλαμίσθησαν. Ὁλόκληρος ἡ κινήσις τῶν περιουσιακῶν καὶ ἀνεξαρτητῶν κόπων καὶ ἀγῶνων ἐπὶ 4 δεκαετηρίδας, ἀφ' ὅτου ἀπελευθερώθηκαν ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, διηρπάγη ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁ Πληθυσμὸς, ὅσος κατάρθωσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ λεπίδι τῶν Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Μουσουλμάνων, κατέφυγε στὰ ἀβυσσινὰ βουνὰ τοῦ ἱστορικοῦ Σουλίου, γυμνὸς καὶ νηστικός. Καὶ ὅταν, ἐλευθεροθέντες τὸ 1944, ἐπανῆλθον εἰς τὰ χωριά τῶν βρῆκαν παντοῦ ἐρήμωσι.

Εἶναι λυπηρὸν διότι τὸν ἱστορικὸν δάσκαλον Μουσελίμην καὶ τὸν Παραμυθιώτην δημοσιογράφον Δημ. Σαλούκα, συνεκίνησαν ἡ χανομισσὴς καὶ οἱ Τουρκαλάδες τῆς Παραμυθίας, ἔχυσαν πικρά δι' αὐτοὺς δάκρυα καὶ δὲν θυμήθηκαν τὰ θύματα τῶν Τουρκαλάδων, τοὺς Φαναριώτες, Παραμυθιώτες κλπ πὸν πέρασαν ἀπὸ τὸ λεπίδι τούτων ὡς ἄν νὰ ἦσαν ἄνιμα. Ἐνδιέφεραν τὰ χάρματα διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν. Θυμήθηκαν ὅτι ἐσφάγησαν Τουρκαλάδες καὶ χανομισσὴς ἀπὸ τοὺς ἀντάρ-

τες τοῦ Ζέρβα. Ἀλλὰ λησμονήσαν ν' ἀσχοληθῶν μετὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου. Ἐλησμόνησαν τοὺς σφαγιασθέντας Φαναριώτες. Τοὺς ἐκτελεσθέντας ὁμοεικῶς 49 μάρτυρας τῆς Παραμυθίας καὶ τὰς ἐκατοντάδας τῶν τῶν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ αἶμα τῶν τῶν δένδρων τῆς ἐλευθερίας. Ἐλησμόνησαν ὅτι οἱ ἀντάρτες τοῦ Ζέρβα ἦσαν Ἑλληνοπούλα ἐκ Θεσπρωτίας κατὰ τὸ πλεῖστον. Καὶ ὅταν ἦλθαν καὶ ἀντίκρουσαν τοὺς ὁμοεικῶς τῶν ἀδικοσκοτωμένων προσφύλων οἰκείων καὶ συμπατριῶτων τῶν καὶ τὰ ἐρειπωμένα χωριά τῶν, κατὰ Νόμον φυσικόν, δικαιολογημένως κατελήφθησαν ἀνὰ βία καὶ ἀνὰ βίαν. Καὶ ἂν τυχὸν αὐτὴ ἐξεδηλώθῃ ἡ γὰρ ἐναντὶ τῶν δολοφόνων εἶναι φυσικὴ συνέπεια τῆς ψυχολογίας πὸν δημιουργοῦν αἱ τραγικαὶ αὐταὶ περιστάσεις. Ἐλησμόνησαν ἀκόμη ν' ἀσχοληθῶν, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, μετὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Προδοτῶν, συνεργατῶν τῶν Μουσουλμάνων. Ὅτε λέξις διὰ τὴν στηλίτευσιν τῆς δράσεως τοῦ Σαλούκα, Πουλήδων κλπ. Τούναντιον κατεβλήθη προσπάθεια σιωπῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ τῶν τότε. Καὶ σήμερον ἐπιδιώκεται ὁλοφάνερη ἡ ἀποκατάστασις τῆς μνήμης τοῦ βδελυροτέρου τῶν Προδοτῶν, τοῦ Σπ. Σαλούκα. Αὐτὴ λέγεται κατὰ τὸν Μουσελίμην «ἀδέκατος καὶ ἀντικειμενικὴ» ἱστορικὴ ἔρευνα. Τὴν ἔρευναν αὐτὴν ἐφίλοξενον εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ ὁ Θεσπρωτὸς δημοσιογράφος Σαλούκας τὸν ὁποῖον ἐξέλεξαν ὡς Νομικὸν Σύμβουλον οἱ Παραμυθῶται καὶ φιλοδοξεῖ νὰ ἐπακκελεῖ. Εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν προσπαθειῶν του, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὸν Μουσελίμην, νὰ ἀμυράσῃ τὴν αἴγλην τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως διὰ τῆς μορφῆς ὅτι ἐσκότωσε τῆς ἀθῶς χανομισσὴς καὶ τοὺς ἀθῶους Μουσουλμάνους τῶν ὁποίων τὸ δράμα συνεκίνησεν ἀμφοτέρους! Ἐάν ὑπῆρχε Κράτος, ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του, ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχεν ἀπαγγελεῖ κατ' ἀμφοτέρων τὴν κατηγορίαν τῆς Ἑθνικῆς προδοσίας. Παρήλθον ὁμως τὰ γράφοντα εἰς βάρους τῆς Ἑλλάδος ἀπάρτηρητα. Διότι τότε δὲν ὑπῆρχεν Εἰσαγγελεὺς τύπου Τζαβέλλα εἰς τὴν Θεσπρωτίαν, διὰ νὰ τοὺς συνελάμβανε ἀπὸ τὸν σβέρκον καὶ λογοδοτήσῃ διὰ τὴν κακοποίησιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν βλάβην τῶν Ἑθνικῶν μας συμφερόντων. Καὶ ζητοῦν καὶ ρέστα τώρα...

Ἄλλα ξεφύγομεν ἀπὸ τὸ θέμα τῆς περιγραφῆς τῶν ἐντυπώσεων μας ἀπὸ τὴν νέαν μας ἐπισκεψὶν στὴν Πάργα καὶ Φανάρι. Θὰ τὰς ἐκθέσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Ι.Κ.Ο.

Ἐξυπηρετοῦν τοὺς ὁλίγους, ἀδικούντες τοὺς πολλούς, ἐχόντες ὅπ' ὀψι τῶν εἰς τὰς ἐλπίδας οἱ ὀλίγοι «κυρῆνες τῶν» θὰ θαρσύνουν καὶ Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα

Ἡ ΔΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡ. ΠΙΤΟΥΛΗ

Ὑστερα ἀπὸ πολλὰς ἀναβολὰς ἐτεροατίσθη ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Ἀνδρέου Πιτούλη διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου μας. Τὸ Δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἐπέστη ἡ δίκη ἐνοχλῆς τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ κ. Πιτούλης κατηγορεῖτο ὅτι κατέλαβεν οἰκόπεδα Μουσουλμανικά, ἐντὸς τῆς Ἡγουμενίτιδος, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπάληψεν εἰς τρίτους ὡς ἰδικά του, ἀποκομίσας μεγάλα κέρδη, ὁ κ. Πιτούλης ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ εἶχεν ἀγοράσῃ ἀπὸ τὸν πρῶτον ἰδιοκτήτην Μουσουλμάνον.

Συνηθισμένη ὑπόθεσις. Ὅτε ὁ πρῶτος, οὕτε καὶ ὁ τελευταῖος εἶναι πὸν τοῦ προσάπτεται τοιαύτη κατηγορία. Ἡ ὑπόθεσις δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἐκεῖνο πὸν προκαλεῖ ἐν διαφέρειν εἶναι τὸ ὅτι ὁ κ. Πιτούλης δὲν κατεδίδωκεν διὰ μόνον τὸν λόγον διὰ τὴν ἀρμόδιαν Δημόσια ὑπηρεσίαν δὲν εἶχον συντάξῃ, ὡς ὥφειλον πρῶτοκόλλων καταλήψεως τῶν κτημάτων τούτων, διὰ νὰ προστατευθῶν τὰς συμφερόντα τοῦ Δημοσίου, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Νόμου. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μεμπτόν σημεῖον. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀποδεικνύει πόσον ἀσυνείδητα ἐξεπλήρωσαν εἰς τὸ παρελθόν τὰ καθήκοντα τῶν οἱ ἀρμόδιοι δημόσιοι υπάλληλοι. Καὶ δικαίως ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐτόνισε, κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του, ὅτι θὰ ἐρευνῇ σὴ καὶ τούτων τὴν πολιτείαν, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἐάν ὑπάρχει ἡ δὲ δόλος. Εἴτε ὑπάρχει ὁμως δόλος εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, εἴτε ὄχι, γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς υπάλληλοι ἠδιαφόρησαν εἰς πολλὰς περιπτώσεις διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τὴν φροῦρσιν τῆς Μ. περιουσίας διαρπαγείας, διὰ διαφόρων μεθόδων καὶ τεχνασμάτων, παρὰ τῶν ἐπιτηδείων κατὰ μέγα ποσόν.

Συνεδίκασις μηνύσεων

Τὴν ΔΕΚΑΤΗΝ τρέχοντος ἡμέραν Τετάρτην θὰ ἐκδικασθῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλημικεῖον ἡ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ μας κατηγορία περὶ συκοφαντικῆς δυσφημίας τοῦ κ. Δ. Σαλούκα.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ ἐκδικασθῇ καὶ ἡ κατόπιν μηνύσεως τοῦ Διευθυντοῦ μας κατηγορία κατὰ τοῦ κ. Δημ. Σαλούκα, δι' ὅσον συκοφαντικὰ καὶ ψευδῆ ἐδημοσίευσεν εἰς δύο τελευταῖα φύλλα τῆς ἐφημερίδος τοῦ «Θ.Βήμα» κατ' αὐτοῦ.

Τυπογραφεῖον
Διονυσ. Κ. Αμάραντου
Ἀγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

